

sygn. akt I C 190/21 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2021 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. H. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) z/s w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda M. H. (1) na rzecz pozwanego Towarzystwu (...) z/s w W. kwotę 934 zł (dziewięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
3. zwraca powodowi M. H. (1) kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem części niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 190/21 upr.

UZASADNIENIE

Powód M. H. (1) wnosił o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 1.507,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty. Powód wnosił nadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia za czas od dnia uprawomocnienia się przeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 4 czerwca 2019 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został należący do M. G. pojazd marki A. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w towarzystwie ubezpieczeniowym pozwanego. W dniu 4 czerwca 2019 roku M. G. zawarła z powodem umowę najmu, która trwała do dnia 28 czerwca 2019 rok. Powód wskazał, że jego legitymację czynną stanowi umowa cesji wierzytelności z dnia 4 lipca 2019 roku przenosząca na niego uprawnienia do dochodzenia roszczeń w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT w dniu 4 lipca 2019 roku za najem pojazdu zastępczego na kwotę 5.904 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i przelał na rachunek powoda kwotę 3.896,64 zł. Tym samym do zapłaty pozostała kwota 1.507,36 zł. Pozwany wypłacił poszkodowanej odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w dniu 28 czerwca 2019 roku. Poszkodowana zwróciła pojazd zastępczy niezwłocznie po otrzymaniu odszkodowania. Powód wzywał pozwanego do zapłaty i składał reklamacje w celu wynegocjowania dopłaty do odszkodowania za najem pojazdu zastępczego. Pozwany jednak odmówił refundacji pełnych kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w toku likwidacji szkody wypłacił odszkodowanie w wysokości 3.896,64 zł, która to kwota stanowiła zwrot kosztów najmu pojazdu przez 24 dni przy uwzględnieniu stawki dobowej 132 zł netto. W dniu 04 czerwca 2019 r. poszkodowana zgłosiła pozwanemu szkodę drogą mailową. W odpowiedzi na zgłoszenie tego samego dnia pozwany przesłał poszkodowanej pismo z dnia 04 czerwca 2019 r. informujące o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego z wypożyczalni współpracującej z pozwanym. Poszkodowana została nadto poinformowana, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie stawka dobową zostanie zweryfikowana do stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym właściwej dla segmentu, do którego należał pojazd poszkodowanej (E), tj. 162,20 zł netto. Poszkodowana w ramach propozycji pozwanego miała korzystać z pojazdu bezpłatnie, zaś pozwany w ramach współpracy z wypożyczalnią miał zrefundować koszty wynajmu pojazdu zastępczego. Z uwagi na to, że poszkodowana najęła pojazd zastępczy z niższego segmentu, tj. D, to po przedłożeniu przez powoda faktury za wynajęcie pojazdu zastępczego pozwany zweryfikował stawkę dobową do kwoty 132 zł netto. Poszkodowana pismem z dnia 04 czerwca 2019 r. została poinformowana o stawkach dobowych właściwych dla poszczególnych segmentów pojazdów i w związku z tym poszkodowana w chwili wynajęcia pojazdu zastępczego z niższego segmentu miała pełną wiedzę o stawkach stosowanych przez wypożyczalnię współpracującą z pozwanym. W ocenie pozwanego wysokość stawki zastosowanej przez powoda jest rażąco wygórowana w stosunku do zaoferowanej przez pozwanego. Powód nie wykazał przyczyn, ze względu na które poszkodowana zrezygnowała z wynajęcia pojazdu zastępczego za stawkę 132 zł netto za dobę, a wyraziła zgodę na obciążenie jej kosztem najmu w wysokości 200 zł netto za dobę. Nieskorzystanie z propozycji pozwanego przez poszkodowaną powinno prowadzić do ustalenia rozmiaru szkody na podstawie stawek dziennych czynszu najmu pojazdu zastępczego wynikających z informacji przedstawionej przez pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03 czerwca 2019 r. około godz. 19.16 na ulicy (...) w miejscowości S. doszło do kolizji drogowej. E. P. kierujący samochodem ciężarowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu pojazdowi marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonemu przez D. G., w wyniku czego doszło do zderzenia pojazdów boczny i uszkodzenia samochodu osobowego. Uszkodzony samochód stanowił własność M. G..

E. P. za spowodowanie kolizji został ukarany mandatem karnym.

/dowód: akta szkody na płycie CD – k. 65, 87, zeznania świadka M. G. – k. 82 verte – 83 verte, potwierdzenie okoliczności zdarzenia – k. 96 verte – 97, notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – k. 139, 140, zgłoszenie szkody w pojeździe z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych – k. 145 verte – 146 verte/

Pojazd sprawcy zdarzenia objęty był ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Poszkodowana zgłosiła szkodę pozwanemu, który w piśmie z dnia 04 czerwca 2019 r. potwierdził otrzymanie zawiadomienia o szkodzie, a także poinformował M. G. o możliwości ubiegania się o zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego. Pozwany zaproponował poszkodowanej skorzystanie z oferty wypożyczalni stale współpracującej z Towarzystwem (...), tj. (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w K.. Wskazał, że skorzystanie z oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej w ww. wypożyczalni.

W dniu 05 czerwca 2019 r. poszkodowana otrzymała pisemną informację dotyczącą najmu pojazdu zastępczego, która zawierała przykładową ofertę wypożyczalni współpracujących z pozwanym. Zgodnie z cennikiem zawartym w omawianym dokumencie cena netto za dobę najmu pojazdu zastępczego klasy D wynosiła 138,21 zł, a za dobę najmu

pojazdu zastępczego klasy E – 272,35 zł. Informacja ta zawierała dane kontaktowe (numery telefonów i adresy e-mail) do dwóch wypożyczalni pozostających w stałej współpracy z pozwanym, tj. (...) S.A. oraz (...) sp. z o.o. sp. k.

Poszkodowana nie podjęła próby skontaktowania się z żadną z ww. wypożyczalni współpracujących z pozwanym w sprawie wynajęcia pojazdu zastępczego.

/dowód: umowa o współpracy w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych – k. 58 – 60, cennik wynajmu samochodów – k. 61, pismo pozwanego z dnia 04/06/2019- k. 62, 142 verte – 143, informacja dotycząca najmu pojazdu zastępczego – k. 78, akta szkody na płycie CD – k. 65, 87, zeznania świadka M. G. – k. 82 verte – 83 verte, zgłoszenie szkody w pojeździe – k. 143 verte – 144 verte, zgłoszenie szkody w pojeździe z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych – k. 145 verte – 146 verte/

W dniu 04 czerwca 2019 r. poszkodowana M. G. zawarła z powodem M. H. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O. umowę najmu pojazdu marki F. (...) na okres od 04 czerwca 2019 r. do 28 czerwca 2019 r. Koszt najmu został ustalony w oparciu o stawkę 246,00 zł brutto za dobę najmu (200 zł netto).

Powód w dniu 04 lipca 2019 r. wystawił fakturę nr: (...) za wynajem pojazdu zastępczego na łączną kwotę 5.904,00 zł brutto (4.800,00 zł netto) z terminem płatności 03 sierpnia 2019 r.

/dowód: informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej – k. 11, 93 verte, umowa najmu z dnia 04.06.2019 – k. 12, 94 verte, cennik najmu pojazdu od dnia 21-03-2017 – k. 13,94 verte, ogólne warunki najmu – k. 14 – 15, oświadczenia najemcy – k. 16 – 18, 95 faktura nr: (...) – k. 19, 91 verte, 93, rozpisanie dni najmu pojazdu zastępczego – k. 34 – 36, 96, protokół zwrotu pojazdu – k. 79, zeznania świadka M. G. – k. 82 verte – 83 verte/

W wyniku umowy cesji wierzytelności zawartej w dniu 04 lipca 2019 r. poszkodowana M. G. przelała na rzecz powoda prawo do odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 04 lipca 2019 r., przysługującego z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 03 czerwca 2019 r.

Powód w dniu 22 lipca 2019 r. przesłał pozwanemu fakturę za wynajem pojazdu, wnosząc o zapłatę należności w terminie 30 dni.

Pozwany decyzją z dnia 07 sierpnia 2019 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 2.760,12 zł, w uzasadnieniu wskazując, że przedłożona faktura została zweryfikowana w ten sposób, że za zasadny czas wynajmu uznano 17 dni, zaś stawki za wynajem skorygowano do poziomu 132 zł netto. Przedmiotowa kwota została przelana na rachunek bankowy powoda w dniu 08 sierpnia 2019 r.

Od powyższej decyzji powód w dniu 05 czerwca 2020 r. wniósł reklamację, domagając się uznania pełnego okresu wynajmu auta zastępczego oraz stawki wskazanej w fakturze.

W wyniku rozpoznania reklamacji pozwany decyzją z dnia 25 czerwca 2020 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3.896,64 zł, wypłacając powodowi dodatkową kwotę 1.136,52 zł. Pozwany uznał cały okres najmu zgodnie z przedstawioną fakturą, natomiast podtrzymał weryfikację stawki do kwoty 132 zł netto za dobę. Przedmiotowa kwota została przelana na rachunek bankowy powoda w dniu 29 czerwca 2020 r.

/dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 20, 94, pismo powoda z dnia 22-07-2019 – k. 21 – 24, 92 – 93, decyzja pozwanego z dnia 07/08/2019 – k. 25, 91, potwierdzenie przelewu – k. 91, reklamacja – k. 27 – 30, 89 verte – 90, decyzja pozwanego z dnia 25/06/2020 – k. 31 – 32, 88 – 89, potwierdzenie nadania przesyłek poleconych – k. 39, akta szkody na płycie CD – k. 65, 87, zeznania świadka M. G. – k. 82 verte – 83 verte, potwierdzenie przelewu – k. 88/

Uszkodzony pojazd marki A. (...) należał do segmentu E, natomiast będący przedmiotem najmu pojazd marki F. (...) – do segmentu D.

Wysokości dobowych stawek za najem pojazdów klasy D na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanej M. G., tj. K. i okolic zawierają się w przedziale od 125,00 zł do 324,00 zł brutto.

/dowód: opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych P. L. – k. 162 – 165/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów prywatnych zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach postępowania likwidacyjnego na płycie CD. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Ponadto Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka M. G. co do okoliczności zawarcia przez nią umowy najmu pojazdu zastępczego oraz sposobu korzystania z tego pojazdu. Zeznania te były spójne i wewnętrznie niesprzeczne, a ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania. Brak jest zatem podstaw, aby zeznania te uznać za przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania. Ponadto świadek ten był osobą bezstronną, niepowiązaną w żaden sposób z żadną ze stron postępowania, w związku z czym nie miał interesu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą na korzyść powoda bądź pozwanego. Żadna ze stron niniejszego procesu nie zakwestionowała zeznań ww. świadka.

Sąd pełen walor dowodowy przyznał również opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych mgra inż. P. L.. Wyżej wskazana opinia w ocenie Sądu została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny przez osobę, której wiedza, kwalifikacje i umiejętności zawodowe nie budzą wątpliwości, a ponadto zawiera logiczne i należyte umotywowane wnioski. Do opinii tej powód ani pozwany nie wnieśli zarzutów, co pozwala na przyjęcie, że treść opinii była przekonująca również dla stron postępowania.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny co do faktu zaistnienia szkody w pojeździe marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z 03 czerwca 2019 r. oraz co do winy kierowcy ubezpieczonego u pozwanego za spowodowanie zdarzenia. Poza sporem pozostawały również celowość korzystania przez poszkodowaną M. G. z pojazdu zastępczego oraz długość uzasadnionego czasu tego wynajmu, a także skuteczność przejścia wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego z poszkodowanej na powoda. Pozwany nie kwestionował bowiem legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z pozwem w niniejszej sprawie.

Wobec uiszczenia w toku postępowania likwidacyjnego na rzecz powoda odszkodowania w łącznej kwocie 3.896,64 zł przyjąć należy, iż pozwany nie zakwestionował skutecznie swojej odpowiedzialności co do zasady. Strona pozwana konsekwentnie kwestionowała natomiast wysokość roszczenia dochodzonego przez powoda.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadzała się zatem do oceny dopuszczalności skorygowania przez pozwanego wysokości dobowej stawki wynajmu wskazanej przez powoda w fakturze nr (...) do wysokości stawki obowiązującej w wypożyczalni współpracującej z pozwanym.

Kwestia zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego była przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, który w uchwale Izby Cywilnej z dnia 13 marca 2020 r., sygn. akt III CZP 63/19 wskazał, że zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym. W uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt III CZP 5/11 wskazano natomiast, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Koszty wynajmu samochodu zastępczego jako koszty poniesione w związku z utratą przez poszkodowanego możliwości korzystania z własnego samochodu niewątpliwie wchodzi w zakres szkody. Rekompensata tych kosztów przez ubezpieczyciela ma na celu wyeliminowanie negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu i obejmuje rzeczywisty okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania ze swojego pojazdu uzasadniony koniecznym i niezbędnym w okolicznościach danej sprawy okresem jego naprawy. Nie ogranicza się do czasu technologicznej naprawy, lecz obejmuje wszystkie obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy, na przykład możliwości organizacyjne warsztatu naprawczego, obłożenie zamówieniami, dni wolne od pracy, oczekiwanie na części, przekazanie pojazdu do naprawy i jego odbiór oraz czynności ubezpieczyciela w toku likwidacji szkody.

Pozwany nie kwestionował czasu trwania wynajmu trwającego 24 dni wynikającego z faktury nr (...). Kwestionował natomiast stawkę najmu pojazdu zastępczego, podnosząc, że stawka ta została zawyżona przez powoda względem stawek stosowanych przez firmy działające na rynku lokalnym, a w szczególności wypożyczalnie pozostające w stałej współpracy gospodarczej z pozwanym Towarzystwem (...).

Jak wynika z opinii biegłego P. L., wysokości dobowych stawek za najem pojazdów klasy D na terenie miejsca zamieszkania poszkodowanej M. G., tj. K. i okolic zawierają się w przedziale od 125,00 zł do 324,00 zł brutto. Oznacza to, że zastosowana przez powoda stawka 246,00 zł brutto (200,00 zł netto) za dobę najmu mieści się w wyżej wskazanym przedziale, co oznacza, że jest niewygórowana.

Sąd miał jednakże na uwadze, że poszkodowana M. G. otrzymała od pozwanego ofertę wynajęcia samochodu zastępczego klasy D (H. (...), T. (...), V. (...)) w cenie 138,21 zł netto za dobę. Otrzymanie tej oferty poszkodowana potwierdziła własnoręcznym podpisem (k. 78). Poszkodowana pisemną informację dotyczącą najmu pojazdu zastępczego przedłożyła do akt sprawy na rozprawie w dniu 30 czerwca 2021 roku, co świadczy o tym, że była ona w posiadaniu tego dokumentu. Reasumując, poszkodowana miała realną możliwość wynajęcia pojazdu tej samej klasy co wybrany pojazd marki F. (...) za cenę o ponad 1/4 niższą od stawki stosowanej przez powoda. M. G. jednakże nie podjęła próby kontaktu z żadną z wypożyczalni współpracujących z pozwanym, mimo iż otrzymała do nich dane kontaktowe w postaci numerów telefonu i adresów poczty elektronicznej. Pisemna informacja dotycząca najmu pojazdu zastępczego zawierała pouczenie, że poszkodowany nie jest zobowiązany do skorzystania z oferty wypożyczalni współpracującej z pozwanym, jednak w przypadku najmu pojazdu zastępczego od innego podmiotu odszkodowanie zostanie ustalone w oparciu o wysokość stawek obowiązujących w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym.

W świetle powyższych ustaleń uznać należy, że poszkodowana miała (a przynajmniej powinna mieć) świadomość, że ubezpieczyciel sprawy szkody nie rekompensuje w każdym przypadku całości kosztów poniesionych z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Mimo to M. G. podjęła decyzję o skorzystaniu z usług powoda, rezygnując z oferty podmiotów współpracujących z ubezpieczycielem. W ocenie Sądu poszkodowana nie dążyła tym samym do minimalizacji szkody, czego konsekwencje obciążają aktualnie powoda jako nabywcę wierzytelności.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd w punkcie 1. na podstawie art. 13, 14 ust. 1, 34 i 36 a contrario ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r., poz. 854) oddalił powództwo w całości jako niezasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 934 zł, na które składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 900 zł oraz opłaty skarbowe od 2 pełnomocnictw (głównego i substytucyjnego) w kwocie 34 zł (2 x 17 zł).

Pozwany wygrał sprawę w całości, zatem powód winien mu zwrócić całość poniesionych kosztów postępowania.

W związku z powyższym Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 934 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie 2. Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

W punkcie 3. Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r. poz. 2257) zwrócił powodowi kwotę 900 zł tytułem części niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska